

03.06.2022

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie
III Wydział Karny
ul. Ogrodowa 51a, 00-873 Warszawa
adres e-mail: kier3karny@mokotow.sr.gov.pl

Zamówienia akt na Czytelnię:

Tel. (22) 501-97-07

(22) 501-98-89

e-mail: czytelnia@hipoteka.waw.pl

Godziny przyjęć interesantów:

Pn. 8.30 - 17.45 Wt.-Pt. 8.30 - 15.30

Biuro Obsługi Interesanta

Tel: (22) 501-97-20

(22) 501-97-21

(22) 501-97-22

Godziny przyjęć interesantów:

Pn. 8.30 - 17.45 Wt. - Pt. 8.30 - 15.30

Data wysłania: 30 maja 2022

Sygnatura akt: **III K 915/17**

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

DO RĘCZENIE ODPISU POSTANOWIENIA

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie III Wydział Karny doręcza odpis postanowienia z dnia 27/05/2022 w sprawie III K 915/17 dot. Jarosława Kaczyńskiego i innych.

sekretarz sądowy Tomczak Katarzyna

data wysłania pisma: 30 maja 2022

Pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 21 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19.06.2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym. .

POUCZENIE

Zażalenie przysługuje stronom, a także osobie, której postanowienie bezpośrednio dotyczy.
Zażalenie wnosi się na piśmie w terminie zawitym 7 (siedmiu) dni od daty doręczenia odpisu postanowienia.
Czynność procesowa dokonana po upływie terminu zawitego jest bezskuteczna.

Do biegu terminu nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy lub na sobotę, czynność można wykonać następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą

Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej, w polskim urzędzie konsularnym lub złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu, a przez członka załogi polskiego statku morskiego - kapitanowi statku.

Jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 (siedmiu) dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana; to samo stosuje się do osób nie będących stronami.
Orzeczenie można zaskarżyć w całości lub części (art. 103 § 4 k.p.w.).

Zażalenie wniesione po terminie lub przez osobę nieuprawnioną nie zostanie przyjęte (art. 429 § 1).
Zażalenie co do zasady nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego postanowienia, ale właściwy sąd może wstrzymać wykonanie postanowienia (art. 462).

Sąd, na którego postanowienie złożono zażalenie, może je uwzględnić, jeżeli orzeka w tym samym składzie, w którym wydał zaskarżone postanowienie; w innych wypadkach prezes sądu przekaże zażalenie niezwłocznie, wraz z aktami lub niezbędnymi odpisami z akt sprawy, sądowi powołanemu do rozpoznania zażalenia (art. 463 § 1).

Strony oraz obrońcy i pełnomocnicy mają prawo wziąć udział w posiedzeniu sądu odwoławczego rozpoznającego zażalenie na postanowienie. Mają oni prawo do udziału w posiedzeniu sądu odwoławczego także wtedy, gdy przysługuje im prawo udziału w posiedzeniu sądu pierwszej instancji (art. 464 § 1).

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie Wydział III Karny
w składzie

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Zaczek

Protokolant: Patrycja Kozłowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 maja 2022 roku
sprawy przeciwko Jarosławowi Kaczyńskiemu, Ewie Kopacz, Grzegorzowi Schetynie,
Sławomirowi Piotrowi Rybickiemu, Teresie Schubert, Krzysztofowi Sobolewskiemu,
Łukaszowi Pawełkowi
oskarżonych o czyny z art. 23 Ustawy z dnia 06 września 2001 r. o dostępie do informacji
publicznej
w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia:

1. na podstawie art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. umorzyć postępowanie karne wobec oskarżonych: Jarosława Kaczyńskiego, Ewy Kopacz, Grzegorza Schetyny i Krzysztofa Sobolewskiego oraz Sławomira Piotra Rybickiego;
2. na podstawie art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. umorzyć postępowanie karne wobec oskarżonych: Teresy Schubert oraz Łukasza Pawełek;
3. na podstawie art. 640 § 1 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 1 k.p.k. kosztami procesu w wysokości 300 (trzystu) złotych z tytułu zryczałtowanych wydatków obciążyć oskarżyciela subsydiarnego Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska, uznając je za uiszczone w całości.

Uzasadnienie

Subsydiarnym aktem oskarżenia – wniesionym zgodnie z dyspozycją art. 55 § 1 i 2 k.p.k. – Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska oskarżyło:

1. Jarosława Kaczyńskiego, Prezesa partii Prawo i Sprawiedliwość, obecnie posła na Sejm (adres: Kancelaria Sejmu, ul. Wiejska 4/6/8 Warszawa 00-902), o to że w okresie od dnia 12 maja 2015 r. do dnia 4 marca 2016 r. a także od dnia 4 marca 2016 r. do dnia 4 października 2017 r., kierując działaniami podległych mu pracowników partii Prawo i Sprawiedliwość, działając przynajmniej w zamiarze ewentualnym doprowadził w ramach sprawstwa kierowniczego do nieudostępnienia informacji publicznej-informacji o wszystkich wpłatach na rzecz Prawa i Sprawiedliwość dokonanych w 2015 r. oraz informacji o wszystkich umowach, które zawarła partia Prawo i Sprawiedliwość w 2015 r. poprzez podanie osoby (podmiotu) kontrahenta, wysokości kwoty, na którą

opiewała umowa, daty zawarcia oraz numeru (sygnatury)- zgodnie z wnioskiem Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 12 maja 2015 r.- wbrew ciążącemu obowiązkowi na szkodę Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska, to jest o czyn z art. 23 Ustawy o dostępie do informacji publicznej;

2. Ewę Kopacz, w okresie od dnia 8 listopada 2014 r. do dnia 26 stycznia 2016 r. Przewodniczącą partii Platforma Obywatelska, obecnie posłankę na Sejm (adres: Kancelaria Sejmu, ul. Wiejska 4/6/8 Warszawa 00-902), o to że w okresie od dnia 12 maja 2015 r. do dnia 26 stycznia 2016 r., kierując działaniami podległych jej pracowników partii Platforma Obywatelska, działając przynajmniej w zamiarze ewentualnym doprowadziła w ramach sprawstwa kierowniczego do nieudostępnienia informacji publicznej- informacji o wszystkich wpłatach na rzecz Platformy Obywatelskiej dokonanych w 2015 r. oraz informacji o wszystkich umowach, które zawarła partia Platforma Obywatelska w 2015 r. poprzez podanie osoby (podmiotu) kontrahenta, wysokości kwoty, na którą opiewała umowa, daty zawarcia oraz numeru (sygnatury)- zgodnie z wnioskiem Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 12 maja 2015 r.- wbrew ciążącemu obowiązkowi na szkodę Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska, to jest o czyn z art. 23 Ustawy o dostępie do informacji publicznej;
3. Grzegorza Schetynę od dnia 26 stycznia 2016 r. Przewodniczącą partii Platforma Obywatelska, obecnie posła na Sejm (adres: Kancelaria Sejmu, ul. Wiejska 4/6/8 Warszawa 00-902), o to że w okresie od dnia 26 stycznia 2016 r. do dnia 4 marca 2016 r. a także od dnia 4 marca 2016 r. do dnia 4 października 2017 r., kierując działaniami podległych mu pracowników partii Platforma Obywatelska, działając przynajmniej w zamiarze ewentualnym doprowadził w ramach sprawstwa kierowniczego do nieudostępnienia informacji publicznej- informacji o wszystkich wpłatach na rzecz Platformy Obywatelskiej dokonanych w 2015 r. oraz informacji o wszystkich umowach, które zawarła partia Platforma Obywatelska w 2015 r. poprzez podanie osoby (podmiotu) kontrahenta, wysokości kwoty, na którą opiewała umowa, daty zawarcia oraz numeru (sygnatury)- zgodnie z wnioskiem Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 12 maja 2015 r. – wbrew ciążącemu obowiązkowi na szkodę Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska, to jest o czyn z art. 23 Ustawy o dostępie do informacji publicznej;
4. Teresę Schubert, Pełnomocnika Finansowego Komitetu Wyborczego Wyborców Andrzeja Dudy, obecnie Skarbnika i Członkinię Komitetu Politycznego partii Prawo i Sprawiedliwość (adres: Prawo i Sprawiedliwość ul. Nowogrodzka 84/86 Warszawa 02-018), o to że w okresie od dnia 12 maja 2015 r, do dnia 4 marca 2016 r. a także od dnia 4 marca 2016 do dnia 4 października 2017 r., kierując działaniami podległych jej pracowników Komitetu Wyborczego Wyborców Andrzeja Dudy, działając przynajmniej w zamiarze ewentualnym doprowadziła w ramach sprawstwa kierowniczego i współsprawstwa wraz z Krzysztofem Sobolewskim Pełnomocnikiem Wyborczym komitetu Wyborczego Wyborców Andrzeja Dudy do nieudostępnienia informacji publicznej- informacji stanowiącej wykaz wszystkich umów, zawartych podczas kampanii wyborczej przez Komitet Wyborczy Kandydata na Prezydenta RP Andrzeja Dudy, związanej z wyborami Prezydenta RP w 2015 r. oraz informacji o

- wszystkich wydatkach, poniesionych przez Komitet Wyborczy Wyborców Andrzeja Dudy podczas kampanii wyborczej w 2015 r.- zgodnie z wnioskiem Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 12 maja 2015 r.- wbrew ciążącemu obowiązkowi na szkodę Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska, to jest o czyn z art. 23 Ustawy o dostępie do informacji publicznej;
5. Krzysztofa Sobolewskiego Pełnomocnika Wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców Andrzeja Dudy, obecnie Sekretarza Rady Politycznej partii Prawo i Sprawiedliwość (adres: Prawo i Sprawiedliwość ul. Nowogrodzka 84/86 Warszawa 02-018) o to że w okresie od dnia 12 maja 2015 r. do dnia 4 marca 2016 r. a także od dnia 4 marca 2016 do dnia 4 października 2017 r., kierując działaniami podległych jej pracowników Komitetu Wyborczego Wyborców Andrzeja Dudy, działając przynajmniej w zamiarze ewentualnym doprowadziła w ramach sprawstwa kierowniczego i współsprawstwa wraz z Teresą Schubert Pełnomocnikiem Finansowym Komitetu Wyborczego Wyborców Andrzeja Dudy do nieudostępnienia informacji publicznej- informacji stanowiącej wykaz wszystkich umów, zawartych podczas kampanii wyborczej przez Komitet Wyborczy Kandydata na Prezydenta RP Andrzeja Dudy, związanej z wyborami Prezydenta RP w 2015 r. oraz informacji o wszystkich wydatkach, poniesionych przez Komitet Wyborczy Wyborców Andrzeja Dudy podczas kampanii wyborczej w 2015 r.- zgodnie z wnioskiem Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 12 maja 2015 r.- wbrew ciążącemu obowiązkowi na szkodę Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska, to jest o czyn z art. 23 Ustawy o dostępie do informacji publicznej;
 6. Łukasz Pawełka Pełnomocnika Finansowego Komitetu Wyborczego Wyborców Bronisława Komorowskiego, obecnie Zastępcę Skarbnika partii Platforma Obywatelska i radcę prawnego (adres: Platforma Obywatelska ul. Wiejska 12a Warszawa 00-940) o to że w okresie od dnia 12 maja 2015 r. do dnia 4 marca 2016 r., a także od dnia 4 marca 2016 r. do dnia 4 października 2017 r. kierując działaniami podległych mu pracowników Komitetu Wyborczego Wyborców Bronisława Komorowskiego, działając przynajmniej w zamiarze ewentualnym doprowadził w ramach sprawstwa kierowniczego i współsprawstwa wraz z Sławomirem Piotrem Rybickim Pełnomocnikiem Wyborczym Komitetu Wyborczego Wyborców Bronisława Komorowskiego do nieudostępnienia informacji publicznej- informacji stanowiącej wykaz wszystkich umów, zawartych podczas kampanii wyborczej przez Komitet Wyborczy Kandydata na Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego, związanej z wyborami Prezydenta RP w 2015 r. oraz informacji o wszystkich wydatkach, poniesionych przez Komitet Wyborczy Wyborców Bronisława Komorowskiego podczas kampanii wyborczej w 2015 r.- zgodnie z wnioskiem Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 12 maja 2015 r.- wbrew ciążącemu obowiązkowi na szkodę Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska, to jest o czyn z art. 23 Ustawy o dostępie do informacji publicznej;
 7. Sławomira Piotra Rybickiego Pełnomocnika Wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców Bronisława Komorowskiego, obecnie senatora (adres: Kancelaria Senatu, ul. Wiejska 6 Warszawa 00-902) o to że w okresie od dnia 12 maja 2015 r. do dnia 4 marca 2016 r. a także od dnia 4 marca 2016 r. do dnia 4 października 2017 r., kierując działaniami podległych mu pracowników Komitetu Wyborczego Bronisława

Komorowskiego, działając przynajmniej w zamiarze ewentualnym doprowadził w ramach sprawstwa kierowniczego i współsprawstwa wraz z Łukaszem Pawełkiem Pełnomocnikiem Finansowym Komitetu Wyborczego Wyborców Bronisława Komorowskiego do nieudostępnienia informacji publicznej- informacji stanowiącej wykaz wszystkich umów, zawartych podczas kampanii wyborczej przez Komitet Wyborczy Kandydata na Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego, związanej z wyborami Prezydenta RP w 2015 r. oraz informacji o wszystkich wydatkach, poniesionych przez Komitet Wyborczy Wyborców Bronisława Komorowskiego podczas kampanii wyborczej w 2015 r.- zgodnie z wnioskiem Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 12 maja 2015 r.- wbrew ciężącemu obowiązkowi na szkodę Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska, to jest o czyn z art. 23 Ustawy o dostępie do informacji publicznej;

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Szczegółowa analiza wniesionego w tej sprawie aktu oskarżenia, już na obecnym etapie postępowania pozwala przyjąć, że w przedmiotowej sprawie zaistniała ujemna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k., co w konsekwencji obligowało Sąd do umorzenia postępowania karnego w zakresie czynów zarzuconych Jarosławowi Kaczyńskiemu, Ewie Kopacz, Grzegorzowi Schetyń, Krzysztofowi Sobolewskiemu i Sławomirowi Piotrowi Rybickiemu z uwagi na brak wymaganego zezwolenia na ściganie (art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k.).

Zgodnie z art. 13 k.p.k. uzyskanie zezwolenia władzy, od którego ustawa uzależnia ściganie, należy do oskarżyciela, w tym do oskarżyciela subsydiarnego (por. J. Skorupka (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Wyd. 3. Warszawa 2018 oraz A. Sakowicz (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz Wyd. 7, Warszawa 2016).

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż w dniu 25 lipca 2018 r. Szef Kancelarii Sejmu z upoważnienia Marszałka Sejmu, zwrócił się do wnioskodawcy (oskarżyciela subsydiarnego) o przekazanie wniosków o uchylenie immunitetów Jarosławowi Kaczyńskiemu, Ewie Kopacz i Grzegorzowi Schetyń za pośrednictwem Prokuratora Generalnego (w trybie art. 7b ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora) oraz o uzupełnienie wniosków i wskazanie ich materialnej podstawy prawnej. Kolejne informacje uzyskane z Sejmu RP wskazują, iż wnioskodawcy nie odnieśli się do pisma Szefa Kancelarii Sejmu. W świetle pisma Biura Prawnego Spraw Pracowniczych Kancelarii Sejmu z dnia 20 listopada 2020 r., Prokurator Generalny nie przekazał do Marszałka Sejmu wniosków oskarżyciela subsydiarnego Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska o uchylenie immunitetów posłów: Jarosława Kaczyńskiego, Grzegorza Schetyń i Ewy Kopacz. W związku z brakiem uzupełnienia wniosku sprawa, z chwilą zakończenia VIII kadencji Sejmu, uległa dyskontynuacji i nie będzie rozpatrywana przez Sejm. Jak wskazuje zaś pismo tego organu z dnia 24.06.2020 r., według stanu na dzień 23.06.2020 r. w IX kadencji Sejmu nie wpłynęły do Marszałka Sejmu wnioski Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej w/w posłów. W przypadku zaś oskarżonego senatora Sławomira Piotra Rybickiego, wniosek oskarżyciela subsydiarnego o uchylenie immunitetu parlamentarnego nie uzyskał wymaganej większości głosów. Senat RP

uchwałą z dnia 28 lipca 2018 r. nie wyraził zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Sławomira Piotra Rybickiego w sprawie objętej niniejszym aktem oskarżenia.

Wobec powyższego, postępowanie wobec oskarżonych Jarosława Kaczyńskiego, Grzegorza Schetyny, Ewy Kopacz, Krzysztofa Sobolewskiego oraz Sławomira Piotra Rybickiego należało umorzyć na podstawie art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. z uwagi na brak wymaganego zezwolenia na ściganie.

Szczegółowa analiza wniesionego w tej sprawie aktu oskarżenia, już na obecnym etapie postępowania pozwala również przyjąć, że w przedmiotowej sprawie zaistniała ujemna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., co w konsekwencji obligowało Sąd do umorzenia postępowania karnego w zakresie czynów zarzuconych Teresie Schubert oraz Łukaszowi Pawełek, z powodu stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego.

Stosownie do treści art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. postępowania nie wszczyna się, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Brak znamion czynu zabronionego obejmuje sytuacje, gdy czyn zaistniał, ale brak jest w nim wszystkich znamion wymaganych przez naruszony rzekomo przepis ustawy. Umorzenie na podstawie przesłanki braku znamion czynu zabronionego wymaga od organu procesowego niebudzącej wątpliwości oceny prawnej, że zachowanie sprawcy nie wyczerpuje ustawowych znamion danego typu czynu zabronionego, albo z innego powodu nie stanowi ono przestępstwa.

Przedmiotem ochrony normy z art. 23 ustawy z dnia 06 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2020.2176 t.j.) jest prawo obywatela do uzyskania informacji publicznej. Jest to jedyny przepis karny zawarty w omawianej ustawie. Komentowany przepis chroni prawo do informacji z art. 61 Konstytucji RP, a nie „wolność pozyskiwania i rozpowszechniania informacji z art. 54 Konstytucji RP. Dla zaistnienia przestępstwa określonego w art. 23 bez znaczenia pozostaje tryb udostępniania informacji. Wystarczy fakt, że nie została udostępniona informacja publiczna podlegająca obowiązkowi udostępnienia. Ustawodawca zdecydował się na penalizację każdego przypadku nieudostępnienia informacji publicznej, a więc zarówno tej udzielanej w trybie bezwnioskowym, tj. zaniechanie umieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej informacji wymienionych w art. 8 ust. 3 i 4 ustawy, jak również informacji udzielanej w trybie wnioskowym, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy (zob. T.R. Aleksandrowicz, Komentarz..., 2006, s. 256). O odpowiedzialności karnej z art. 23 u.d.i.p. można mówić dopiero w momencie, w którym informacja nieopublikowana w BIP (co obejmuje również brak informacji z powodu nieutworzenia strony podmiotowej BIP), a wnioskowana w trybie art. 13 u.d.i.p. nie została udostępniona zainteresowanemu (M. Bernaczyk, A. Presz, Karnoprawna ochrona prawa do informacji publicznej. Praktyczna analiza, cz. 2, Prok. i Pr. 2011, nr 5, s. 114).

Z punktu widzenia karnoprawnej ochrony prawa do informacji publicznej o odpowiedzialności z art. 23 u.d.i.p. można mówić tylko wtedy, gdy istnieje podmiot zobowiązany do jej udostępniania w rozumieniu art. 4 u.d.i.p., ale odpowiedzialności karnej nie będą podlegać podmioty wymienione w tym przepisie. Obowiązek udzielenia informacji publicznej nie jest nałożony na wszystkie osoby zatrudnione w danej instytucji, która jest zobligowana do udzielania informacji publicznej. Podmiotem czynu zabronionego, o którym mowa w art. 23 u.d.i.p., może być jedynie osoba, na której ciążył obowiązek udostępnienia informacji publicznej. Obowiązek ten powstaje z chwilą objęcia kierownictwa w podmiocie wymienionym w art. 4 ust. 1 i 2 u.d.i.p. albo z chwilą objęcia innej funkcji w strukturze

organizacyjnej takiego podmiotu, o ile wraz z nią powierzono obowiązek udostępniania informacji (M. Bernaczyk, A. Presz, Karnoprawna ochrona..., cz. 1, s. 142). A zatem do udostępnienia takiej informacji zobowiązana jest osoba kierująca taką instytucją lub osoba przez nią upoważniona. Sprawcą czynu zabronionego, opisanego w art. 23 ustawy, w odniesieniu do informacji publicznych udostępnianych na wniosek będzie osoba, która spełnia jednocześnie trzy warunki: 1) ciąży na niej ustawowy obowiązek udostępnienia informacji, 2) wniosek taki został do niej skierowany oraz 3) jednocześnie jest ona w posiadaniu żądanej informacji.

W ocenie Sądu, analiza aktu oskarżenia oraz materiałów postępowania przygotowawczego prowadzonego w niniejszej sprawie nie daje podstaw do oskarżenia Teresy Schubert i Łukasza Pawełek o zarzucone im przez oskarżycielkę subsydiarną przestępstwa. Postępowanie przygotowawcze nie ujawniło osób, którym powierzono by obowiązek udostępniania informacji publicznej w ramach Komitetów Wyborczych Wyborców będących przedmiotem niniejszego postępowania. Subsidiarny akt oskarżenia nie wskazuje w tym zakresie na żadne nowe okoliczności, na podstawie których można by ustalić osoby odpowiedzialne za udzielenie informacji publicznej w imieniu poszczególnych Komitetów Wyborczych Wyborców. Oskarżyciel subsydiarny przedstawia przy tym nieoparte żadnymi dowodami twierdzenia, iż to pełnomocnicy Komitetów Wyborczych oraz pełnomocnicy Finansowi Komitetów Wyborczych ponoszą odpowiedzialność za wywiązanie się z obowiązku udostępnienia informacji publicznej gdyż sprawują oni funkcje kierownicze w tych podmiotach. W ocenie Sądu argumentacja oskarżyciela subsydiarnego nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa. Jak wskazano wyżej do udostępnienia informacji publicznej zobowiązana jest osoba kierująca taką instytucją lub osoba przez nią upoważniona. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie potwierdza, że pełnomocnicy Komitetów Wyborczych czy też pełnomocnicy Finansowi Komitetów Wyborczych są osobami kierującymi taką instytucją lub też osobami przez takie osoby upoważnionymi. W takiej sytuacji nie można uznać, że osobom tym powierzono obowiązek udostępniania informacji publicznej.

Zgodnie z art. 86 w związku z art. 89 Ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U.2020.1319 t.j.), pełnomocnikiem wyborczym jest osoba upoważniona do występowania na rzecz i w imieniu komitetu wyborczego, a zatem osoba, która posiada pełnomocnictwo do reprezentowania i dokonywania w jego imieniu czynności wyborczych, w szczególności związanych z prowadzeniem kampanii wyborczej, zgłaszaniem kandydatów i wyznaczaniem mężów zaufania.

Reasumując, zarówno w materiałach postępowania przygotowawczego, jak i w akcie oskarżenia brak jest dowodu na sprawstwo oskarżonych Teresy Schubert oraz Łukasza Pawełek, w zakresie zarzucanych im czynów. Dla budowania procesu karnego, na przestępne zachowanie oskarżonego muszą istnieć dowody potwierdzające jego sprawstwo, nie wystarczą domniemania. W procesie karnym wina oskarżonemu musi bowiem zostać udowodniona w sposób pewny, wolny od wątpliwości, a zatem jej stwierdzenie musi być oparte na innych obiektywnych dowodach, nie zaś wyłącznie na domysłach i niczym nie popartych twierdzeniach oskarżyciela subsydiarnego, na których opiera się niniejsze oskarżenie. Z tego też względu, także oskarżyciel publiczny nie znajdował podstaw ani do kontynuacji postępowania przygotowawczego, ani do wniesienia aktu oskarżenia do sądu. Należy wskazać,

że to na oskarżycielu spoczywa obowiązek uprawdopodobnienia, że oskarżony jest sprawcą zarzucanego mu przestępstwa. Ewentualne wnioski dowodowe zgłaszane przez oskarżyciela mogą co najwyżej zmierzać do wzmocnienia tej przesłanki, ale nie mogą jej zastąpić. Celem postępowania zainicjowanego wniesieniem aktu oskarżenia nie może być poszukiwanie dowodów na poparcie formułowanych w nim zarzutów lecz ustalenie czy przedstawiony przez oskarżyciela materiał dowodowy w sposób wiarygodny uzasadnia tezy oskarżenia. Proces karny nie jest przy tym narzędziem do kształtowania przez oskarżyciela korzystnych dla jego interesów okoliczności.

Reasumując, w świetle powołanych wyżej argumentów, to jest wobec oczywistego braku znamion czynu zabronionego, zgodnie z dyspozycją art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. postępowanie karne przeciwko Teresie Schubert oraz Łukaszowi Pawełek należało umorzyć.

O kosztach procesu w wysokości 300 złotych z tytułu zryczałtowanych wydatków, Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt. 1 k.p.k. obciążając nimi oskarżyciela subsydiarnego i uznając je za uiszczone w całości.

Za zgodność z oryginałem
świadczy

SEKRETARZ SĄDOWY
Katarzyna Tomczak
Katarzyna Tomczak

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie
ul. Ogrodowa 51a
00-873 Warszawa
POLECONA-E

Sygn.akt: III K 915/17

Termin: 27/05/2022

~~KZa~~ 10

F
OPLATA POBRANA / TAXE PERCUE-POLOGNE
umowa z Poczta Polska S.A. nr WZP-43-1/2022 F

Nadano w UP Warszawa 22
Data pisma: 30/05/2022

~~KT~~ 10

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
Ursynowska 22/2
02-605 WARSZAWA

08.06.2022